

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Hedden, Februdrius' 10dikén, 1824.

B r a s i l i a.

Egy Hamburgi Ujság következendő kereskedésbeli hittele levelet közöl Rio de Janeiroból Nov. 10dikéről: „Alig bocsáttattak el a' Ministeriumból Jose Bonifacio de Andrada e Silva, és ennek testvére M. Francisco Ribeiro de Andrada, a' midőn itten csakhamar két új Ujság-levelek jelenének meg Sentinella és Tamaya nevezetűek alatt. Ezek, az Andradák kormányának védelmezésében munkálódtak, 's minden alkalmatosságot használtak arra néve, hogy az új Ministerium rendszabásait megtámadhassák, Portugallia és a' Brasiliában lakó európai Portugalliaiak ellen ellenséges indulatot támaszthassanak, 's leonihassák azon principiumot, melly szerint az Armadánál európai Tisztek és közemberek alkalmaztatnak. Közönségesen azt hiszik, hogy számos cikkelyeket magok írtak a' Tamayába Francisco Andrada és testvére Carlos, mind ketten a' Congressus tagjai. F. h. 3d. a' Sentinellának 50d. számjában egy névtelen írás jelent meg, 's azt a' Ioras Pattantyússágnak bizonyos Tisztjei ollybá vevék, mint ezen sereg' öszveséges Kapitányainak megtámadtatását. Azt hívnék az említett Tisztek, hogy azon írásnak szerzője valami Tamplona Dávid nevezetű Brasiliai Patikárius, f. h. 5d. ketten hozzá mentek a' boltjába, rajta sok méltatlanságot elkövettek, 's ha házának belső részébe nem futna előlök, talán meg is ölték volna. Más nap a' Congressus elébe terjesztetett a' Patiká-

rius' panasza, mellyben az egész dolog úgy adatott-elő mint valamelly lázszállítás lelkenek munkálódása. A' kérelem, némelly vittatások után, a' büntető törvényszék' Biztosságához igazítottatott, melly Nov. 8d. azt a' jelenlést levé, hogy a' kértő törvényes panaszlátra útasthassék. De a' hevesebb tagok ebben meg nem egyezének, 's azt állítván, hogy a' dolog alatt több felszik, azt oda vették hogy a' következő ülésben Nov. 10d. bővebben megvizsgáltatott. — Azonközben a' Brasiliai fél nem vesztegett, 's kivitte hogy akkor számos barátai jelenének meg a' tanácskozáson. Dugya tele valának a' háznak a' halgatók számára rendelt minden helyei, a' midőn M. Ancor (egy a' Pernambuco részéről lévő tagok közül) azt javallá, hogy a' népet magába a' szalába lé keii bocsátani. Ezen javallás elfogadtatott, 's a' Depuátusok háta megett tástéat megtölt minden üres hely. Az Andradák heves beszédeket tartának, 's a' mint éppen Francisco beszélenc, egy a' háta megett álló személy (a' mint állítják Európai,) beszédébe vágott ezen szavakkal: „Hallgass, te bolond!“ 's erre igen nagy zürzavar kerekedett. Az Előlüő felállott helyéből, mondván hogy a' gyűlésnek vége van, jöllehet még egy óráig kelle vala tartania. Ezalatt némelly tagok, tartván a' következéstől, eltávolozának. A' Miniszterek beadák Resignatiojokat, mellyet a' Császár elfogadott és új Ministeriumot választott. Délután a' Pattantyús seregheli (Európai) Tisztek a' Császárhoz monének, 's a' Sentinella és

Tamaya által lett sértegetéseikért elégtételt kértek. Estre megparancsolá a' Császár, hogy minden seregek fegyverben állanak ki, 's maga vezeté őket személyesen St. Christovaóba. Ezen dologban nem kérdezett meg az új Minisztérium, de a' melly abban nem is ellenkezett, úgy mutatván magát, hogy sem a' Princzre nem lehet behatással, sem pedig az ő rendszabásait meg nem gátolhatja. Az akkori Miniszterek ezek valának: Francisco Villele Barbosa, belső és külső Miniszter; Clemente Ferreira Franca, Igazság Minisztere; Sebastiao Tinoco, Financz-Miniszter; Jose de Oliveira Barbosa, Hadi Miniszter, és Luiz da Gunha Moureira, Tengeri Miniszter. — A' történetek után, rettegéssel várta minden a' Nov. 11d. ülést. A' Császár oda azt izente, hogy az Ármadabeli Tisztek elégtételt kérnek némelly Ujságok' sértegetéseirért, 's a' gyűlés venné fontolóra a' dolgot. Ant. Carlos Andrada Machado erre tüstént azt javallá, hogy a' gyűlés állandóul együtt maradna, 's neveztetnék ki egy Deputatio, melly a' seregek' elmenetelére nézve kérne világosítást az Igazgatástól; a' Császár' izenete azonközben egy öt tagokból álló Biztosság elébe utasított. — Ezt az ajánlást elfogadta a' gyűlés. — A' Deputatio ezt a' választ hozta az Igazgatástól, hogy a' Császár némelly erőszakoskodások miatt tanácsosnak tartotta a' seregek' elmenetelét, hogy így a' gyűlés minden félbeszakadás nélkül folytathatná üléseit. Két óraker azt határozá a' Biztosság, hogy a' gyűlés kérdezze meg az Igazgatást, hányan vagynak az elégtételt kérő Tisztek, 's mellyek azon Ujságok, mellyek által magokat megsértette érzik. Ez is elfogadtatott, 's két Titoknokok kinevezetének arra nézve, hogy ezen kérdést a' Császárnak elbeterjesztenék. A' gyűlés azonban állandóul együtt maradt,

's más nap reggel jött újabb izenot az Igazgatástól. — Nov. 13d. a' Császár egy Proclamatiót bocsátott ki, jelentvén benne, hogy egy új gyűlést hívott egybe, 's az elébe akarja terjeszteni elfogadás végett a' Constitúció' planumat. Hanem megesvén az említett dolgok, 's a' mostani Deputatusok elindulván haza felé, nem lehet reményleni, hogy az új gyűlésre elegendő követeket küldjenek ide a' tartományok, 's attól tart minden, hogy különösen az éjszaki tartományok, most majd köztársaságot hirdetnek ki, 's ezen czéllal követeket Bahiába vagy Pernambuco'ba fogják küldeni. 'S ettől a' mint látszik maga az Igazgatás is erősen tart. Megtiltotta ugyan is a' Posták' elindulását, 's zárt vetett minden hajóra Nov. 21dikéig, mint a' melly időig az éjszaki tartományokba elindíthat majd egy hajót, melly a' történetek felő világosításokat vigyen. — A' foglalatosságok egészen megszüntek; az Europaiaknak senki sem akar hitelbe adni portékat. A' külföldi kereskedők' helyhezete igen kétséges; az Europaiak nagy summákkal tartoznak nekik, 's minden ellentállástól tart a' Brasilia seregek részéről, mellynél fogva sok pénzt elveszthetnek az Europaiaknál. — Lord Cochrane Nov. 9d. érkezett meg az I Pedro nevezetű Línea-hajóval Maranhaóból 's ekkoráig nem veve részt a' történetekben. — Francia kir. fő Consul Gróf Gestas, ki a' Császár számára a' szent Lélek és Mihály Rendek' nagy keresztjeit hozza, Nov. 13d. érkeze meg.

Az ezen levélben említett Proclamatio, mellyet a' Császár Nov. 13d. bocsátott közre, e' következő: „Brasiliaiak! Mi mindnyájan egy dolgot akarunk. Tartasuk szemünk előtt ezentúl is a' haza javát. Császárotok, 's mindenkori védelmezőtök segítségül leszen tinctek, mint volt eddig, 's leszen bár élete veszedelmével ezentúl is mindenkor. Azon pon-

ton állánk, hogy némelly, nagyravágyás 's becsület hajházás által elvakult emberek a' legveszedelmesebb örvénybe buktassanak. Megmenekedvén most már a' veszedelemtől, a' szükség azt kívánja, hogy Árgusi szemekkel vigyázzunk magunkra. Boldogságunknak fő oszlopai, mellyek megfundálásán mostan igyekszünk, az Ország' függetlensége, annak sérthetlensége és a' constitutiós systema. Ezen oszlopokra támaszkodva, ha ugyan gyűlöletes vetélkedések meg nem rongálnak bennünket, mellyek ezen collossalis Országot végveszedelemre juttathatják, nincsen mitől rettegünk. Ezen igazságok olly világosak mint a' napfény. Ezt ti egyenes lélekkel megvallhatjátok, 's kicsibe, hogy fejetlen uralkodás által nem tapasztaltatok. — Ha a' Congressus el ne oszlattassék, úgy szent vallástok eltöröltetett, 's köntösötök vérel fecskendeztetett volna. Új gyűlést hívtam egybe, melly csakhamar öszve fog gyűlni, hogy tanácskozás alá vegye a' Constitutio plánumát, mellyet rövid időn előtökbe akarok terjeszteni. Hízlekedem magamnak előre, hogy az annyira egyező leszen a' köz vélekedéssel, hogy benne, mint időközbeli Constitutióban, bizonyos vezetékét fogunk találni. Legyetek meggyőzöttetve, hogy Császárotoknak minden becsületre vágyása azon kívánságban határoztatik, hogy nem a' maga, hanem a' ti számotokra és ezen nagy Országéra, olly fényt és dicsőséget szerezhessen, melly iránt az egész világ tisztelettel fog eltelni. — A' megtörtént elfogattatásokat despotai rendszabásokul fogják nézni az Ország' ellenségei. Pedig azoknak teljességgel nem az a' characterek. Policzáji rendszabásokat fogtok azokban látni, mellyek a' végre hoztattak, hogy a' fejetlen uralkodást eltávoztathassák, 's magokat azon szerencsétlen személyeket megszabadíthassák.

Ő rájtok semmi sérelem nem fog esni, 's familiájik az Igazgatas által védelmeztetnek. Az Országnak java és boldogsága reám lévén bízatra mint Brasiliának mindenkori védelmezőjére; ez a' legfőbb törvény mellynek engedelmeskedni tartozom. Bízatok bennem, valamint én is bízom ti bennetek, 's meg fogjátok látni, hogy mind külső mind belső ellenségeink, lábaink elébe borúlnak majd kegyelemért. Felbonthatallan egyeség lelkésitse Brasiliát! A' ki szent ügyeteket magáéva tette, 's ezen Ország' függetlenségére megesküdött, az a' valóságos Brasiliai Polgár.“ — Aláírta a' Császár.

Jan. 24. így ír az ánglus Courier: „Egy helyt jelenvaló levelünkben környüállásosan szóllottunk a' Rio Janeirói történetekről. (A' Courirnak említett tudósítása csupán azt foglalja magában, a' mi legfeljül a' Hamburgi kereskedői levélben közöltetett.) Ezen előadásból, mond továbbá a' Courier, ítéletünk szerint eléggé megtetszik, hogy magában a' Congressusban heves anárchiai lélek uralkodott, 's annak hirtelen való szélyoszlattatása volt egyedül azon eszköz, mellyhez a' Császár az Igazgatas' és Ország' védelmére nézve a' kétséges gönosz ellen nyúlhatott. A' mint látszik, nincsen semmi fundamentoma ama vélekedésnek, mellynél fogva a' Császár azon jártatná eszt, hogy Országának constitutiós Igazgatasát teljességgel semmivé tegye, vagy Brasilia és az Anyaország között a' régi egybeköttetést újra helyre állítsa. Azonban világos, hogy a' Brasiliai születésűek és a' Portugalliak között a' legnagyobb ellenségeskedés uralkodik; 's hogy a' második vélekedést csupán azon környüállás igazolhatja valamenyire, mely szerint az Andradák számkivetettek, kik némelly más főbbekkel együtt a' Brasiliaiak partján valának.“

„Itten vagynak még, mond továbbá

a' Courier, némelly közlelbbi környülál-
 lások, mellyek Dec. 6d. indúltak Rio de
 Janeiroból, 's hozzánk a' Lisbonai pos-
 ta hajóval ma reggel érkeznek: A' Dia-
 rio do Rio Janeiro Nov. 19d. a' Con-
 gressus szélytosztatásáról 's több effélék-
 ről szóló tudósításokat közli. — A' ne-
 vezett Ujságnak Nov. 13dikai száma a'
 Congressusnak azelőtt való napi ülésé-
 ről szól, midőn némelly vittatások után
 a' Császárnak szélytosztlást parancsoló
 Decrétumát a' Titolnok felolvasá, melly-
 re a' Deputátusok oda hagyák a' szálát,
 's kimentekben közülök néhányan elfo-
 gattattak. — Emlékezik ugyan ez az Uj-
 ság arról is miként lovagolta-hé a' Csá-
 szár a' Fő-városnak útszáit, 's a' Város
 miként világosított meg estve, vala-
 mint a' Császárnak Proclamatiójáról, mel-
 lyet feljebb közlének. — A' Nov. 13d. költ
 Diárium két Decrétumot közöl; az első-
 ben jelenti a' Monarcha, hogy Brasiliá-
 nak a' fenyegető veszedebacktől: kendő
 megmentése végett, Congressust hívott
 egybe, de a' melly Congressus hitze-
 gővé leve, megtörvén a' Nemzetnek fo-
 gadott azon hitét, melly szerint az Or-
 szágnak és a' császári Dynastiának sért-
 hetellenségét és függetlenségét védelmez-
 ni fogja; mellyre nézve ő mint Brasiliá-
 nak Császára és mindenkori védelmező-
 je meghatározá, hogy az említett Con-
 gressust szélytosztlassa 's másikat hívjon
 egybe, melly a' rövid időn élébe terjesz-
 tendő Constitutionnak plánumán tanács-
 lozna. — Második Decrétumában azt
 mondja a' Császár, hogy midőn az elő-
 bi Congressust „hitzegő“ nevezettel il-
 lette, távol volt attól, hogy a' Nemzet-
 nek érdemes Képviseelőit egybekeverje
 ama Facciónal, melly a' Congressusban
 fondorkodásait üzé. — Utóbbi Manifes-
 tumában még környülállásosabban feje-
 zi ki magát a' Császár ama rendszabas-
 nak szükséges voltára nézve, melly sze-

rint azon fíradhatatlan pártos Facciónak,
 melly már a' Congressusban feljűl ke-
 rűlt, véget vessen.“

Spanyol Ország.

A' Moniteur így ír Madritből Jan.
 18dikáról: „A' Jan 14d. költ királyi De-
 crétum, melly a' hadi Biztosságok' fel-
 állítatasát parancsolja, pártosainkat fé-
 lelemmel tölté-el, 's jelentgeti hathatos
 foganatjait. Különbféle Miniszteri Can-
 cellariák már parancsolatokat adának a'
 nevezett Biztosságoknak gyors elszervez-
 tetésekre nézve. Ugy hogy mond ezen
 törvényezébet, a' határozott idő előtt két
 héttel elkezdhetik munkalódásaikat. Mostan
 már csak elvárjuk, megmaradnak e
 tovább is a' pártosok azon megalko-
 dottságokban, hogy Királyudvarok és U-
 tanoknak törvényes hatalmát meg ne is-
 merjék. — A' Guenai és Harói tiszt-
 hivatalok még a' nevezett Decrétum' ki-
 hirdetytése előtt érezték annak szükség-
 es voltát, hogy Liberálisaink ellen né-
 melly rendszabásokat hoznának, 's elle-
 nek sikeres védelemmel élénének. — A'
 Restaurador jelenti, hogy Epinar hely-
 sége Jan. 5d. követet küldött Szegóviá-
 ba, hogy fegyveres segítségel kérjen
 azon elbocsáttatott Pattantyúsok ellen,
 kik ottan büntetésre méltó kacsaponga-
 sokban merülének-el; hanem Odonnal
 Károly Ó-Castiliának fő Kapitánya, már
 eleve rendeléseket tett arra nézve, hogy
 a' esendességnel ezen háborgatói elfo-
 gattassának, kik is jó kísér-t alatt Vall-
 dolidba vitetnek, 's ottan hal-törvény-
 szék élébe idéztetnek. — Madritba na-
 ponként érkeznek az Országnak különbé-
 le tartományáiban kvártélyozó Rege-
 mentekből afféle francia seregekbeli ka-
 tonak, kik szabadsággal mennek vissza
 Francia Országba. Ezek helyébe, a'
 mint hallik, új szedésbeli legények fog-
 nak jönni. — Ugyancsak a' Restaurador

egy hosszú czikkelyt közöl Barcelonából, melyből megtetszik, hogy ama nevezetes Kapitány Targaronát, ki magát Cataloniában a' jó ügy mellett tett szolgálataival jelesen megkülönbözteté, Jan. 4d. valamely gonosz és dühös pártos csoport megsebesítette, 's a' franczia őrizet-seregbeli osztálynak oda érkezése nélkül, bizonyosan meg is ölte volna. — Az említett Ujság írja még továbbá, hogy Szantiágóban (Galicziában) Jan. elsőjén késő este egy sétáló Royalistát három Constitútiósok megtámadván, a' fejét kétéhasították. A' mely gonosztévő a' vágást reámérte, elszökött, hanem társai elfogattak. — Szaragossában Jan. 4d. 14 Communerök fogattak el. 'S ezen rendszabásnak következtetésében, 50 pártosnál több vette futásnak a' dolgot. — Némelly Cádizból jöttek jelentik, hogy ottan nagy mozgások vagynak a' Constitútiósok között, és hogy ezek lázszító híreket terjesztenek, a' millyenek a' többek között p. o. egy 3000 főből álló Guerrilla csapatról való hír, mely Carthagénában formáltatott, hol Gen. Velasco, Urilál 's több illyes szörű emberek találtak. — A' Havannahi újabb tudósítások igen megnyugtatók. Cubában vagynak ugyan némelly feszült gondolkozású Liberálisok, kik a' szigetet el akarnák szakasztani az Anyaországtól; hanem Vivesnek Proclamatiója, 's ezen emberek lázszításainak felfédezésére tetetett rendszabásai, a' legjobb következtésük valának. A' csendesség fentarthatására tett iparkodásaiban, minden hivatalbeli személyek segítségére valának a' Kormányzóknak Gen. Morales, az a' derek Royalista, ki a' Terra-Firmán rajta esett szerencsétlenség után, minden seregeivel Havannába kéntelenítetett menni, oda éppen a' legalkalmasabb időben érkezett-meg, 's a' rendnek megtartásában sikeresen munkálódott.

Nagy Britannia és Irandia.

Brightonból Jan. 26d. indult tudósítások szerint, a' Királyt azelőtt való nap a' köszvény kezdé egy kevésse környékezni, 's ez akadályoztatja, hogy az udvari kápolnában meg nem jelenhetett isteni-tiszteleten. Hanem az Orvosok azt mondják, hogy ezen fájdalmi Ő Felségének alkalmasint csakhamar el fognak múlni, 's nem akadályoztatják meg azon szándékában, mely szerint Febr. 3d. személyesen kívánja megnyitni a' Parlamentum' üléseit. — A' Nap nevezetű Ujság azt hiszi, hogy a' Parlamentum' megnyitásakor tartandó királyi beszéd igen örvendetes foglalatú lenne. A' Király ugyan is ki fogja nyilatkoztatni azon bizonyos reménységét, mely szerint Európa a' hadaktól ment lesz, 's reménységet nyújt arra nézve, hogy az adó ujra lejjebb szabályozható. A' Status-adóságára nézve is, nagy és jótévő financiai munkálódás' planumát várják a' Kincstár Cancellariusától.

Azon emlékeztetes-íráskor, melyeket Carnot maga után hagyott, 's melyek az 1789től 1815dikig Napoleon második lemondásáig lefolyt idő történeteit foglalják magokiban, Londonban ki fognak nyomtatni, egy ottani könyvtáros vévén-meg azokat.

John Bowring, a' görög Biztosság' tiszteletbeli Titolneka azt ragasztatá ki a' pénz-kereskedés palotájában, hogy Gen. Gróf Wintzinek semmi meghatalmaztatásai nincsenek a' görög Igazgatásól arra nézve, hogy ennek részére költsönözés iránt való alkudozásokba hozzátkozhassék. 'S az e' végre meghatalmazott személy éppen útban van Anglia fele.

Franczia Ország.

Jan. 29d. következő czikkelyt kö-

zül a' Journal des Debats: „Az Oppositíós Journálok tegnap fegyverre kaptak; egyik azt mondja, hogy seregeket küldünk vissza Spanyol Országba, és hogy Báró d' Eroles el fogja tőlünk venni Barcelonát; a' másik azt állítja, hogy Brestből, Rochefortból és Toulonból hajókat szándékozunk elindítani. 'S mire valók mind ezen mese beszédek? Arra, hogy a' választás' ideje alatt forrásba kell hozni az indulatokat, 's igyekezni kell, hogy a' megvertetéstől meg lehessen menekedni; hogy képzelt Ármadákat kell elindítani annak megpróbálása végett, hogy ha a' választó ülkezetet meg lehetne nyerni. Mind ezen lázszasztások azonban fogamat nélkül fognak maradni. Nem küldtük seregeket vissza Spanyol Országba, a' hol azokra semmi szükségünk, a' hol csupán Ó catholicus Felsége kívánságára maradunk, 's a' hol a' pártosság, bár mit reményjenek és mondjanak az Európai pártosok, többé lábra nem fog kapni. A' mi pedig kikötőinkben a' készületeket illeti, azokra nézve ezennel íme huszadikszok mondjuk, hogy azok csupán az Oppositíós Urak' költeményei. 1200 emberből álló Linea seregnek kell menni az új systema szerint a' Guadeloupei és Martiniquei colonialis seregek' pótlása 's az ottani őrizetek felváltása végett. 'S ha Francia Orzágnak tetszenék Flottákat készíteni ki 's azokra seregeket szállítani, arra nézve senkitől engedelmet nem kérne, sem magát seki előtt nem mentegétné. Különb az idegenek éppen nem tartanak attól, a' mitől ezen Journálok félnek, mellyek egykor annyira sopánkodának katonai függetlenségünk' elvesztésére nézve. 's ma ismét azzal olly keveset gondolnak; az idegenek tudják, hogy nincs könnyebb mint itten az igazságot kitapogatni; semmi sem akadályoztatja ugyan is őket a' Brestbe, Toulonba és Ro-

chefortba meneteltől, 's az Igazgatás kész parancsolatokat adni, hogy azon helyeken mindent egyenként megmutogassanak nekik; a' mikor majd tudósíthatják mind a' Londoni mind a' Párizsi Courirokat azon nagy készületek felől mellyeket tulajdon szemekkel látnak, 's ön kezeikkel tapintának. Szegény Oppositio, neked ugyan szegényül megy a' dolgod!“

Spanyol Amérika.

New-Yorkba Nov. 26d. költ Caracas-i Ujságok érkezének, mellyekből láthatni hogy a' 64 ágyús Liberty nevezetű hollandus hajó, mellyet a' Columbiai Igazgatás megvett, ipazítás végett útban van New-York felé. Ugyan ezen Ujságok hivatalosan közlik Puerto-Cabello megvéletésé' környülállásait is. A' Columbiaiak ottan 60 ágyút 620 puskát foglalának-el, 's mind azt magokévá tévék a' mi a' magános vagyonokból megmaradt. Spanyol részről 146 ember ölettetett-meg, kik között több Tisztek is találtatnak. Elfogattattak egy Oberstlieutenant, 7 Kapitány, 13 Hadnagy, 7 Seb-orvos, 215 közember, a' városi tanács minden tagjai. Calzada, a' Fővezér ritézül viselé magát egy Batteriában mind addig, míg az annak védelméül rendeltettek, részint leöldöstettek részint megsebesítették; hanem Oberster Manuel Carrera mindjárt az első lövésre a' fellegvárba futott. Columbiai részről egy Hadnagy és négy közlegény esett-el; 's egy Kapitány, egy Hadnagy és húsz közember kaptak sebet.

La Guayrai levelek érkezének Nov. 28dikéről New-Yorkon keresztül Londonba. Puerto-Cabello Capitulatiójának következtében azt várták, hogy ezen kikötő és la Guayra között nevezetes kereskedés állana-fel. Puerto Cabellónak

kikötője egy a' legjobbok közül a' világnak ezen részében. La-Guayra csupán egy révpárt torkolattal Lír, 's ez sem bátorságos, hanem vagyon Caracas városának kikötője, 's minthogy ezt gazdag és nagy kiterjedésű mivvelés alatt lévő föld határozza, mindenkor fontos helynek tartathatik. Paez, Bermudez és Marina Columbiai Generálisokat, Puerto-Cabello ellen tett Expedíciójokból minden nap várják Caracasba, hol számokra fényes inneplések rendeltettek. Nagy megelégedéssel említik a' nevezett levelek, hogy többé az egész Columbiai köztársaságban egyetlenegy spanyol katona sincsen, ki a' köztársaság ellen viselne fegyvert. — Az új, igen bő kávé-aratóst Januáriusra várták, 's reménylik, hogy az ára sokkal jutalmasabb lesz, mint eddig volt.

B é c s.

Ó Cs. K. Felségének f. h. 12d. előforduló születési innepe, felséges határozásnál fogva a' mult vasárnapra f. h. 8dikára tétetett, 's a' szokott módon ment végbe. Ennek következésében az egész Udvari Tisztség fő gálában megjelent, 's a' Fő Udvari Marsalnak, a' három cs. kir. Testőrző-seregeknek, az Udvari-örnek, 's a' Fő Lovász-mesternek rendszerint való meneteleik a' cs. k. Udvarban végre hajtottak. Erre Ó Cs. K. Felségek az idevaló Herczegi Érseknek, Státus-és Conferentiás Minisztereknek és Tanácsosoknak, az Udvari fő Tisztségek Fejeinek, a' Feldmarsaloknak, Testőrök Kapitányainak, az Arany-gyapjas Vitézeknek 's a' többi cs. k. Rendek' Nagykereszteseknek, és az Udvari-szolgaletbelieknek szerencse-kívánásait méltóztattak elfogadni. 11.órákor Ó Cs. K. Felségek és a' Cs. K. Fő Herczegek, kísértetvén az egész Udvari-tisztségtől, istentiszteletra az Udvari-templomba mentek. Visszajövéni a' templomból, a' Nagykö-

vetek egyenként, azután minden Követék öszveséggel vezetettek Audientziára Ó Cs. K. Felségek elébe. Mellynek végzetével a' Dámak járúlának-elé szerencsekívánásailkal. Ezzel Ó Cs. K. Felségek 's a' Cs. K. Fő Herczegek, az egész Udvari Tisztség' kíséretével a' szalába mentek, hol az ez napi szokott czeremoniás ebéd végbe ment, melly után Ó Cs. K. Felségek a' Nagy-Britanniai Nagykövet Feleségének, 's a' Követek Feleségeinek méltóztattak Audientziát adni.

Febr. 9d. a' Státus-papirósainak közép-árrok:

Státus Kötelező levele 5 pCtmal Conv. P. 85 9/16
 Ugyan az 2 1/2 pCtmal — Soravonásos Költésön 1820-ról C. P. — Ugyan az 1821ről 100 f. C. P. — Bizonyítás 1821d. Költésről 100 f. C. P. — Bécs Városi Bankó Obligatiók 2 1/2 pCtmal 40 5/8, 100 for. C. P. 249 7/8 for. V. Czbán. 1 Bank-Actia 945 1/2 for. C. P. Cs. Arany —

Magyar Ország.

A' f. h. 4d. költ Hazai Tudósításokban ezeket olvassuk: „Budán a' királyi megerősítés mellett fennálló Magyar Penziós Intézet' Deputatiója, a' Statutumok szerint fél esztendői üléseit, Mélt. Rákosi Boros József Úrnak a' Magyar királyi Helytartó Tanács Tanácsosának, Sz. István Magyar Király jebes Rendo Vitézének előlülése alatt f. ezt. Jan. 25d. tartotta. Ezen alkalmatossággal az Intézetnek állapotjáról és folyamatajáról felvett előadások újabban megbizonyítottak az Intézet' jóságos voltát a' Tisztviselőkre és kiválthépen az Ó Özegekre és Árváikra nézve. A' feljebb említett napig az I és II Rendbeli valósággal felvett tagok' száma öszveségesen áll 79 f. ből; 's az Intézet' főképenze 359.114 t. 29 xrból. Az Intézet' funausából a' Statu-

tumok által meghatározottat esztendőnként való 100, 150, 200, 300, és 400 ft. Penziókat húznak 16, hivatalbeli szolgálatjokra elégtelenekké lett Tagok; 115 Özvegyek és 23 atya és anya nélkül maradt Árvák. — Egyébiránt az Intézetnek Deputatioja több esetekből észrevette, hogy az Intézet tagjai közül némelyek, kik alig voltak 2 — 3 esztendő óta felvételve, és a kik, felvételésekkor, az ő teljes és tartós egészségekről megkívántató orvosi bizonyosság-levelet mutatnak-bé, még is a halál által, hamar elragadtattak, és pedig oly chronicus nyavalyokban, melyekben már előbb is szenvedtek, és így Özvegyek, a Penzio által, időnek előtte terhére estek az Intézet fundusának. Hogy az Intézet hasonló megkárosodástól, a mennyire lehet, megőriztessék, a Deputatio szükségesnek látta, hogy jövendőben az új tagoknak felvételésében ezen tekintetre nézve szorosabb vigyázással legyen. Azért azt végezte, hogy az Intézetbe felvétetni kívánó személyek, mostantól fogva, azon esetekben, ha a Vármegye vagy Város Physicusa, egyszersmind nem az ő rendszerintvaló háza Orvosok, tehát azon Orvos vagy Seb orvos Úrtól, a ki őket, betegségek' esetében gyógyította, lelkiismeret szerint való bizonyosság-levelet vegyenek egészségekről, és netalan előbb szenvedett 's itt nevezet szerint megemlíendő nyavalyaikról. Ezen bizonyosság-levéllal tartoznak azután-folyamodni az illető Vármegye vagy Város Physicusához bővebb megitétetés végett, hogy ettől az ő test alkatások' minéműségéről és egészségek' állapotjáról, az Intézet' használhatására kiszabott orvosi bizonyosságot nyerjenek. Azután mind a két bizonyosság-levelet, a felvételés iránt bényújtandó kérelmekhez foglalják, és az Intézet' Directiójához küldjék. Azon esetekben pedig, ha a Vármegye vagy Város Physicusa egyszersmind szolgált hazi Orvosok is volna, ez a kiadandó meghívottatott bizonyosság-leveletben ezen fő környúlássalról világosan emlékeztetet legyen."

„Bölcskeről T. N. Tolna Vármegyéből: F. eszt. Jan. 26d. reggel 7 óra után három napokig tartó tüdőgyulladásban, minden Szentségek' felvétele után megholt Mélt. Sz. Kápolnai Cs. Cs. László Cs. K. Tanácsos Úr, példás életének 71d. esztendejében. A boldogult, már ifjú idejét, a közjónak szolgálatjára szentelve, T. N. Szathmár Vármegyeében, mint szülő földén kezdett szolgálni, és szorgos munkásságának jutalmul már 24d. esztendejében Fő Szolgálat-Bírónek választott. Nem sokkal ezután megnyerén Duna-melljéli Jóságot T. N. Tolna Vármegyébe vette lakását, hol ismét a Vármegye szolgálatját folytatva, több Tisztségeken álltamint, 's végre Első Alispánsagra emeltetett. Mennyire megnyerte velt a Nemességnek bizodalmat, bizonyítja az, hogy négy Ország-gyűlésére Követnek rendeltetett. Ő Felsőce által pedig, Cs. királyi Tanácsosi rangra emeltetett. Mint Nemzetet 's koronás Fejedelmét egyenlően szerető hív Polgár, mint jó férj 's gondos atya, mint faradhatatlan munkásságú férjfiu, mindennek tiszteletét megérdemlé. Az ő csendes végső elszánása, tiszta lelkiismeret, és keresztényi erkölcseit jelesen kitüntette. Áldják hamvait kedves hozzátartozandói, és mind azok, a kik közelbőlről, az ő nyájas leereszkedő társaságában, és igaz nyílt szívé magyar barátóságában részt vevének."

***** (0) *****